

«Dobila mnogo sem novic
nenadoma:
da mrtev je in pokopan;
pa sem pustila vdovski stan
nenadoma.»

Izpil kozarec je mornar
nenadoma;
ni črhnil nič, le jokal je
in k svoji ladji vrnil se
nenadoma.

*To je ~ resnici pesem & žala pesem
gl.: Prešernovega „Mor“*

*To je ~ resnici pesem & žala pesem
gl.: Prešernovega „Mor“*

STANO KOSOVEL:

PRERAJANJE.

Goré ledene silijo narázen...
Morje kipí,
od gôr buči,
zbledeva strah, pogreza se bojazen,
nad blesk vodá se kakor parnik bel
galeb je vzpel.

Odkrivajo se starci beloglavi,
svetál pogled
jim gre čez svet
in druží se s kipečimi pozdravi
ob pesmih močnobokih dev
v svečan napev.

Raztrgani leže na tleh okovi;
svoboden ptič
leti čez grič;
v njem biva duša s krepkimi glasovi
in meri pot moči miru iz dna
pod vrh neba.

Nicolao greste vian jf me

